H O T Ă R Â R E

În numele Legii

în cauza contravențională

privind contestația depusă de
avocatul Osoian Lilian, în interesele lui

IOVU Raisa

(art. 105 Cod Contravențional)

(Dosarul nr. 5r-3111/2026
4-26104531-12-4-14082026)

Contestația admisă ca neîntemeiată

18 noiembrie 2026

Textul corespunde originalului

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în componența:

Ion Cupcea, *judecător,*
Zaharov Mariela, *grefier,*

Examinând în ședința de judecată publică, în limba română, contestația înaintată de avocatul Osoian Lilian, în interesele lui IOVU Raisa, anul nașterii ***, IDNP *****, dom. *****, ***** *****,** *care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 105 din Codul contravențional,*

Cu participarea:

Iovu Raisa, *contestatara*
Osoian Lilian, *avocatul contestatarei*

În lipsa:

Grițco Lucian*, agent constatator,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 13 iulie 2025, agentul constatator Grițco Lucian, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 569328, prin care Iovu Raisa a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 105 Cod contravenţional şi sancţionată cu amendă în mărime de 50 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 2 500 lei, pentru că, la data de 11 iulie 2026, ora 10.59, a sustras din magazinul Bonus mai multe produse alimentare.

2. La data de 10 august 2026, avocatul Osoian Lilian, în interesele lui Iovu Raisa a depus contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI07 569328 şi deciziei agentului constatator din 13 iulie 2025, întocmit în temeiul art. 105 Cod contravenţional, solicitând anularea procesului-verbal din motivul lipsei faptei contravenției în acțiunile lui Iovu Raisa.

3. *Avocatul Osoian Lilian*, în ședința de judecată a solicitt admiterea contestației pe motivele de fapt și de drept indicate.

4. *Contestatara Iovu Raisa*, în ședința de judecată a susținut apărătorul.

5. În ședința de judecată *agentul constatator Grițco Lucian,* fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, nu s-a prezentat, fapt pentru care în baza art. 455 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

6. În context, instanţa consideră pertinentă jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată

legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

MOTIVAREA INSTANȚEI

7. *Examinând cumulul materialelor prezentate în raport cu contestația înaintată prin prisma probatoriului existent în cauză, instanţa de judecată reţine următoarele.*

8. Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) Cod Contravenţional RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447/1 alin. (8).

9. Instanța de judecată constată că, în speță, nu poate fi determinată cu certitudine data la care contestatara a recepționat actul contestat, chiar dacă în procesul-verbal se menționează că acesta a fost întocmit în prezența lui Iovu Raisa, fiind semnat atât de martorul asistent, cât și de agentul constatator. Totodată, decizia contestată nu cuprinde mențiuni care să confirme faptul că lui Iovu Raisa i-a fost înmânată o copie a actului respectiv. Aceste circumstanțe creează incertitudini cu privire la respectarea procedurii de emitere și de comunicare a deciziei contestate. În aceste condiții, ținând cont de circumstanțele expuse și aplicând principiul interpretării dubiilor în favoarea persoanei sancționate, instanța de judecată va considera că a fost respectat termenul de depunere a contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 569328 din 13 iulie 2026.

10. Conform art. 395 alin. (1) pct.2) Codul contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenţionale, procurorului.

11. Standardele „Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994 privesc garanțiile procedurale specifice materiei penale conferite materiei contravenționale, în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În vederea respectării acestor garanții, instanța de judecată urmează să verifice legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 569328 din 13 iulie 2026. Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 569328 din 13 iulie 2026, se prezumă că a fost întocmit în prezența contestatoarei Iovu Raisa, însă modul de completare și aducere la cunoștință a acesteia ridică anumite semne de întrebare cu privire la respectarea procedurii de întocmire a actului. Cu toate acestea, analizând *legalitatea* procesului-verbal, instanța constată că acesta a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde

toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional. În consecință, instanța urmează să se expună asupra temeiniciei procesului-verbal și asupra existenței faptei imputate contestatoarei

12. În şedinţa de judecată s-a constatat că la data de 13 iulie 2025, agentul constatator Grițco Lucian, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 569328, prin care Iovu Raisa a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 105 Cod contravenţional şi sancţionată cu amendă în mărime de 50 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 2 500 lei, pentru că, la data de 11 iulie 2026, ora 10.59, a sustras din magazinul Bonus mai multe produse alimentare.

13. Potrivit art. 105 Cod contravențional, prevede *sustragerea în proporţii mici din avutul proprietarului prin furt, însuşire, delapidare, abuz de serviciu sau escrocherie.*

14. Probatoriul prezentat de agentul constatator în vederea susținerii acuzației contravenționale constă în procesul-verbal cu privire la contravenție din 13 iulie 2026 și în demersul înaintat de administrația magazinului Bonus, prin care s-a semnalat faptul că, la data de 11 iulie 2026, din incinta unității comerciale Bonus, situate în *****, bd. Moscovei nr. 14/1, o persoană necunoscută ar fi sustras bunuri în valoare totală de 24,80 lei. Cu toate acestea, simpla existență a demersului respectiv și consemnarea circumstanțelor invocate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a demonstra că fapta imputată a fost săvârșită anume de către Iovu Raisa. În vederea stabilirii adevărului în cauză, era necesar ca agentul constatator să întreprindă acțiuni concrete de verificare a informațiilor comunicate, să identifice persoana care ar fi săvârșit fapta și să administreze probe pertinente, concludente și suficiente, apte să confirme atât existența faptei contravenționale, cât și implicarea și vinovăția persoanei trase la răspundere. Mai mult bonul prezentat de contravenientă infirmă poziția agentului constatator de sancționarea a acesteia.

15. Analizând materialele cauzei contravenționale prin prisma circumstanțelor de fapt și de drept relevante pentru soluționarea acesteia, instanța de judecată constată că agentul constatator nu a asigurat o cercetare completă, obiectivă și multiaspectuală a împrejurărilor în care s-ar fi produs presupusa faptă contravențională. Or, în cadrul procedurii contravenționale, organul competent are obligația de a verifica toate circumstanțele relevante ale cauzei, atât pe cele care ar putea confirma acuzația formulată, cât și pe cele care ar putea exclude existența faptei sau vinovăția persoanei vizate. În speță, din materialele administrate nu rezultă că agentul constatator ar fi întreprins măsuri suficiente pentru a clarifica modalitatea în care au fost sustrase bunurile, identitatea persoanei care ar fi comis fapta și împrejurările concrete în care Iovu Raisa ar fi fost implicată în incidentul reclamat de administrația magazinului. De asemenea, nu au fost stabilite în mod convingător acțiunile concrete atribuite contravenientei și nici nu a fost demonstrată legătura dintre aceasta și presupusa sustragere a bunurilor. Prin urmare, instanța apreciază că actul de constatare a fost întocmit în lipsa unei cercetări suficiente a circumstanțelor cauzei, fără ca acuzația contravențională să fie fundamentată pe un ansamblu probatoriu apt să susțină concluzia privind săvârșirea faptei de către persoana sancționată.

16. În continuare, instanța reține că materialele dosarului nu conțin un probatoriu suficient și concludent care să confirme, în mod obiectiv, atât existența faptei contravenționale imputate, cât și vinovăția lui Iovu Raisa în săvârșirea acesteia. Deși agentul constatator a făcut trimitere la procesul-verbal cu privire la contravenție și la demersul administrației magazinului Bonus, aceste înscrisuri nu sunt însoțite de alte mijloace de probă care să permită verificarea veridicității celor consemnate și stabilirea circumstanțelor concrete ale incidentului. În special, nu au fost prezentate probe directe sau indirecte suficiente din care să rezulte că anume contravenienta ar fi luat bunurile respective fără drept. Totodată, nu au fost administrate date obiective care să confirme prezența acesteia în împrejurările descrise, modalitatea presupusei sustrageri sau alte circumstanțe de natură să demonstreze implicarea sa în comiterea faptei. În aceste condiții, instanța subliniază că existența unei sesizări din partea reprezentantului unității comerciale nu poate substitui obligația organului de constatare de a demonstra, prin probe legal administrate și evaluate în ansamblu, temeinicia acuzației formulate. În lipsa unor asemenea probe, concluzia privind vinovăția persoanei nu poate fi întemeiată exclusiv pe presupuneri sau pe informații care nu au fost verificate în mod corespunzător.

17. Instanța mai constată că agentul constatator nu a întreprins acțiunile procedurale necesare pentru elucidarea completă a circumstanțelor cauzei. Astfel, reprezentantul administrației magazinului Bonus nu a fost audiat în legătură cu demersul depus, pentru a oferi explicații privind împrejurările în care s-ar fi produs presupusa sustragere, modul în care a fost constatată lipsa bunurilor și motivele pentru care suspiciunile au fost îndreptate asupra lui Iovu Raisa. De asemenea, contravenientei nu i-au fost solicitate explicații cu privire la circumstanțele imputate, fapt care ar fi permis verificarea poziției acesteia și clarificarea aspectelor relevante pentru soluționarea cauzei. Totodată, nu a fost ridicată și examinată înregistrarea video din incinta magazinului, care ar fi putut contribui la stabilirea succesiunii evenimentelor, identificarea persoanei implicate și verificarea veridicității acuzației. Nu au fost identificați eventualii martori care ar fi putut oferi informații relevante și nici nu a fost întocmit un proces-verbal de examinare a unei eventuale înregistrări video. În plus, din materialele cauzei nu rezultă că ar fi fost acumulate alte probe susceptibile să confirme, în mod obiectiv, circumstanțele reținute în sarcina contravenientei. În pofida acestor omisiuni, Iovu Raisa a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 105 din Codul contravențional. Or, instanța consideră că o asemenea concluzie trebuia să fie precedată de o cercetare efectivă a circumstanțelor cauzei și de administrarea unor probe suficiente, care să permită stabilirea cu certitudine a faptelor imputate. Neîndeplinirea acestor acțiuni a limitat posibilitatea verificării temeiniciei acuzației și a împiedicat formarea unei concluzii obiective cu privire la vinovăția persoanei sancționate.

18. Cu referire la înscrisurile și celelalte materiale anexate la dosarul contravențional, instanța observă că agentul constatator nu a prezentat o argumentare concretă privind relevanța și forța probantă a acestora în raport cu fapta imputată lui Iovu Raisa. Simpla anexare a unor documente la dosarul cauzei nu este suficientă pentru a demonstra vinovăția persoanei, fiind necesar ca fiecare mijloc de probă să fie examinat prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și credibilității sale, precum și în coroborare cu

celelalte probe administrate. În speță, nu a fost explicat în ce mod demersul administrației magazinului și procesul-verbal cu privire la contravenție confirmă participarea efectivă a contravenientei la presupusa sustragere și nici care sunt elementele factuale concrete ce permit stabilirea unei legături directe între aceasta și fapta reclamată. De asemenea, nu au fost prezentate argumente care să justifice înlăturarea eventualelor dubii cu privire la identitatea persoanei care ar fi săvârșit fapta și la circumstanțele în care aceasta s-ar fi produs. În consecință, instanța apreciază că probatoriul administrat nu a fost analizat și fundamentat în mod corespunzător, iar concluzia privind vinovăția contravenientei nu este susținută de suficiente elemente obiective. Or, răspunderea contravențională nu poate fi angajată doar în baza unei suspiciuni sau a unei presupuneri, ci trebuie să se întemeieze pe probe care să permită stabilirea existenței faptei și a vinovăției persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

19. Având în vedere ansamblul circumstanțelor constatate, instanța de judecată consideră că poziția exprimată de Iovu Raisa este întemeiată, întrucât agentul constatator nu a prezentat un probatoriu suficient pentru a demonstra temeinicia acuzației contravenționale formulate în privința acesteia. În special, nu au fost administrate probe obiective care să confirme că Iovu Raisa ar fi sustras bunurile indicate în demersul administrației magazinului Bonus, iar omisiunile constatate în procesul de documentare a cazului nu permit reconstituirea cu suficientă certitudine a împrejurărilor în care s-ar fi produs presupusa faptă. În aceste condiții, prezumția nevinovăției de care beneficiază persoana vizată de procedura contravențională nu poate fi considerată răsturnată prin simpla întocmire a procesului-verbal și anexarea demersului respectiv. Dimpotrivă, insuficiența probelor și lipsa unor verificări esențiale generează dubii cu privire la temeinicia acuzației, dubii care nu pot fi interpretate în defavoarea persoanei sancționate. Instanța reiterează că sarcina demonstrării faptei contravenționale și a vinovăției persoanei revine organului competent, acesta fiind obligat să prezinte probe suficiente și să justifice concluziile reținute în actul de constatare. Întrucât, în prezenta cauză, această obligație nu a fost îndeplinită în mod corespunzător, instanța concluzionează că vinovăția lui Iovu Raisa în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 105 din Codul contravențional nu a fost demonstrată prin probatoriul administrat. Prin urmare, în lipsa unor probe concludente care să confirme acuzația și în condițiile existenței unor dubii ce nu au fost înlăturate pe parcursul examinării cauzei, nu există temei pentru a considera că răspunderea contravențională a acesteia a fost stabilită în mod legal și întemeiat.

20. Instanța de judecată reține că un proces contravențional intră sub incidenţa art. 6 din Convenţia Europeană, sub aspect penal, constituind o „acuzaţie în materie penală”, în sensul acordat acestei sintagme de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO).

21. Prin urmare, respectarea tuturor garanţiilor oferite de Convenţie în materie penală este obligatorie. Așa cum a arătat Curtea, distincţia dintre contravenţii și infracţiuni existentă în legislaţia internă a unor state semnatare ale Convenţiei Europene a Drepturilor Omului nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a garanţiilor oferite de art. 6 din Convenţie acuzaţiilor în materie penală (cauza Ozturk vs. Germania, 21 februarie 1984, § 49).

22. Pentru a stabili dacă o contravenție poate fi calificată ca având un caracter „penal” în sensul prevederilor Convenţiei, prima chestiune care trebuie determinată este dacă textul normei de drept care definește fapta ține de legea penală, în sistemul legal al statului reclamat; apoi, trebuie determinată natura faptei și, în fine, natura și gradul de severitate al pedepsei care poate fi aplicată persoanei care se face vinovată de comiterea contravenţiei (cauza Ziliberberg vs. Moldova, 1 februarie 2005, § 29). De regulă, criteriile enunţate nu sunt analizate cumulativ, dar dacă analiza separată nu permite să se ajungă la o concluzie clară, atunci se impune abordarea cumulativă (cauza Garyfallou AEBE vs. Grecia din 24 septembrie 1998, § 56).

23. În ipoteza în care norma legală a cărei încălcare se susţine se adresează tuturor cetăţenilor și nu vizează doar o categorie de persoane cu statut special, iar scopul aplicării sancţiunii este de prevenire și pedepsire, suntem în prezenţa unei acuzaţii în materie penală (cauza Ziliberberg vs. Moldova, 1 februarie 2005, § 32).

24. Natura și gravitatea sancţiunii aplicate, precum și sancţiunea ce s-ar fi putut aplica, trebuie analizate prin raportare la obiectul și scopul art. 6 din Convenţie.

25. Instanţa constată că, în speţă, norma în baza căreia s-a constatat fapta are caracter general, iar sancțiunea contravențională sub formă de amendă nu are un scop reparator, ci unul de prevenire și de pedepsire. În consecinţă, acuzaţia care îi este adusă persoanei constituie o acuzaţie penală în sensul Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, iar acesta beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, precum și de toate garanţiile oferite de aspectul penal al art. 6 din Convenţia Europeană, care au fost instituite cu scopul de a proteja indivizii faţă de posibilele abuzuri din partea autorităţilor. Sarcina probei în procedura contravenţională din faţa instanţei de judecată îi revine, în primul rând, organului constatator, și nu persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional.

26. În circumstanțele date, instanța de judecată menționează că, de către agentul constatator au fost neglijate prevederile art. 425 Cod contravențional, or la caz plângerea (demers) înaintată nu este susținută de careva probe pertinente și concludente, concluzia agentului constatator fiind bazată unilateral și doar în sensul sancționării contravenientului

27. Astfel, instanța de judecată menționează că, de cărte agentul constatator nu au fost întreprinse careva acțiuni de colectare a probelor, lipsind în cazul dat un temei probatoriu ce ar fi confirmat faptele consemnate în procesul-verbal întocmit.

28. Din toate circumstanţele menţionate supra, instanţa de judecată conchide că nu a fost comisă fapta contravenţională imputată și, corespunzător vinovăția persoanei în acest aspect nu a fost demonstrată.

29. În ansamblul circumstanțelor relevate, instanța de judecată constată prezența temeiurilor veridice de a înceta procesul contravențional intentat de către agentul constatator în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 569328 din 13 iulie 2026, de constatare a faptei contravenționale prevăzute de art. 105 Cod contravențional, în privința lui Iovu Raisa, din motiv că nu există faptul contravenției.

30. Urmare a analizei circumstanțelor de fapt și de drept, instanța relevă că, scopul motivării hotărârii judecătorești este de a demonstra părților că au fost ascultate,

contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. Cu toate acestea, întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, pct. 29). Instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos*, pct. 61), dar din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (a se vedea *Boldea împotriva României*, pct. 30).

31. În conformitate cu prevederile art. art. 448, 452-460, 462 Cod contravențional al RM, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ş t e :

Se admite contestația înaintată de avocatul Osoian Lilian, în interesele lui **IOVU Raisa**, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr MAI07 569328 din 13 iulie 2026, întocmit în temeiul art.105 Cod contravenţional.

Se încetează procesul contravențional pornit în privinţa lui **IOVU Raisa**, pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 105 din Codul contravențional, şi care prin decizia agentului constatator, Grițco Lucian din 13 iulie 2026, a fost supusă sancțiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 50 *(cincizeci)* unităţi convenţionale, ceea ce constituie 2 500 *(două mii cinci sute*) lei, *pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.*

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

PREȘEDINTELE ȘEDINȚEI,
JUDECĂTOR **ION CUPCEA**